

נפא: מצא גט אשה בשוק, בזמן שהבעל מודה - יחזיר לאשת, שכתב ליתן בניסן, ונתן לה רק בתשרי, מכר פירות מניסן ועד תשרי ועכשיו יוציא לגט דניסן, ויטרוף שלא כדין, כיון שנתן עיניו לגרשה, שוב אין לבעל פירות - שפיר, יש לבעל פירות עד שעת נתינה, - כשיבוא לגבות נבקש הימנו ראייה מתי הגיע גט לידו.

ושאני ומצא שטר חוב שאם יש בהן אחריות נכסים - לא יחזיר, כשחייב מודה, שמא כתב ללוות בניסן ולזה רק בתשרי, וטריף לקוחות שלא כדין. ושם א"א שיאמרו לו בשעה שבא לגבות שיביא ראייה מתי הגיע שט"ח לידו, **והעמדנו** - בדוקא בגט אשה שבא הלוקח ותובעה - שהחזירו לה הגט רק שלא תיענן, אבל על עצם הגבייה עליה להביא ראייה **משא"כ בשט"ח** לא יתבע הלוקח, דמזה שאמרו רבנן שיחזיר לשט"ח, בהכרח שהוא כדי שיוכל לטרוף וש"מ קמו רבנן במילתא, ועוד לפני הגיע השטר לידה.

שחרורי עבדים - לא יחזיר.

ת"ר: מצא שטר שחרור בשוק, בזמן שהרב מודה יחזיר לעבד, שכתב ליתן לו בניסן, ונתן רק תשרי, וקנה העבד נכסים מניסן וגובה מהם אח"כ, **ולא חיישי'** זכות לעבד שמשתחרר וכאביי עדיו בחתומיו זכין לו. כבר מניסן. **ולא חיישי'** חוב לעבד שמשתחרר אמרי' שיביא ראייה מתי בא השטר לידו.

דייטיקי מתנה ושוברין - לא יחזיר.

ת"ר: איזו היא דייטיקי דא תהא למיקם ולהיות, שאם מת נכסיו לפלוני. מתנה, כל שכתוב בו מהיום ולאחר מיתה. **אלמא:** אי כתיבא מהיום ולאחר מיתה - הוא דקני, ואי לא - לא קני! **אביי ת"ק:** איזו היא מתנת בריא שהיא כמתנת שכיב מרע, שקונה אחר מיתה - כל שכתוב בה מהיום ולאחר מיתה.

לא אמר תנו, הא אמר תנו - נותנין.

ומצאנו: מצא דייטקאות, אפותיקאות ומתנות, אף ששניהם מודין - לא יחזיר לא לזה ולא לזה! **תנא' דתני' דאמר תנו נותנין** - בשכיב מרע, דבר מהדר הוא, דאמרינן: מא"ל, שמא כתבה מעיקרא לזה, וחזר בו ולא נתן לו ואח"כ כתב אחר והביא לו ועכשיו חזר בו מההוא שהביא לו **א.א. ראב"מ: ל"ק:** אי במתנת בריא הביא לו אין לו הפסד ככל ב' שטרות שהאחרון קובע אי במתנת שכ"מ אין בה הפסד, שהאחרון זוכה שחזר בו מהראשון. ובכרייתא אף ששניהם מודים לא יחזיר לשניהם - בכריא, דלאו בר חזרה, **דאמרינן:** שמא כתבת אבל לא נתת, ונתת לאיש אחר וחזרת כך, ואי לא היית מביא לאיש אחר והיית רוצה ליתן לשני כתוב לו עכשיו כתב אחר ותביא לו ואי תביא לאדם אחר לא יגרם הפסד שהקודם זוכה.

והא אידי ואידי דייטקאות תני - שתרוויהו בשכיב מרע!

והקשה ר"ז: מתניתין דאמר תנו נותנין - בדידיה, שיכול לחזור בו. דאפי' אי נתן לאדם אחר אין הפסד דאחרון תמיד זוכה דחזר בו מראשון **ב.אלא ל"ק:** ודברייטא אף ששניהם מודים, לא יחזיר לא לזה ולא לזה בבנו. שאנו חוששים שהאב חזר בו והבן יעשה קנוניא לחלוק עם הראשון שאביו רק כתב לו ולא נתן לו, **והא אידי ואידי דייטקאות תני** - שתרוויהו בשכיב מרע! **והקשה ר"ז:** ואי אמת שאבך נתן לו לך כתוב שטר אחר דאפי' אי לא הביא לו אבך וכתבת אתה לו אין בזה הפסד דראשון ואחרון ראשון זוכה.